

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το αριθ.22/25-11-2019 πρακτικό τακτικής συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Ξάνθης

Αριθ. Απόφασης 255

Περίληψη

Μη άσκηση έφεσης κατά της με αριθμό 691/2019 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Κομοτηνής

Στην Ξάνθη και στο Δημαρχιακό Κατάστημα σήμερα 25 Νοεμβρίου 2019 ημέρα Δευτέρα και ώρα 10:00 συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Ξάνθης, ύστερα από την αριθμ.πρωτ.31785/21-11-2019 έγγραφη πρόσκληση του Αντιπροέδρου της, Εμμανουήλ Φανουράκη, (Αντιδημάρχου Ξάνθης) η οποία επιδόθηκε κανονικά στο καθένα από τα μέλη της Επιτροπής και υπό την προεδρία του Προέδρου της, Εμμανουήλ Τσέπελη, (Δημάρχου Ξάνθης), προκειμένου να συζητηθούν τα παρακάτω θέματα της ημερήσιας διάταξης.

Αφού διαπιστώθηκε νόμιμη απαρτία, γιατί σε σύνολο 9 μελών βρέθηκαν παρόντα 6 μέλη δηλαδή:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Τσέπελης Εμμανουήλ (Πρόεδρος)	4. Ηλιάδης Θωμάς
2. Ελευθεριάδης Απόστολος	5. Μπεκήρ Ογλού Σουά
3. Ζερενίδης Ιωάννης	6. Φανουράκης Εμμανουήλ

ΑΠΟΝΤΕΣ

1) Δημαρχόπουλος Χαράλαμπος	3) Παπαχρόνης Ιωάννης
2) Παπαδόπουλος Κυριάκος	4) Σταυρακάρας Παναγιώτης
- (οι οποίοι δεν προσήλθαν αν και προσκλήθηκαν νόμιμα)

Γίνεται μνεία ότι ο δημοτικός σύμβουλος Χαράλαμπος Δημαρχόπουλος, ενημέρωσε εγκαίρως τον Πρόεδρο για την απουσία του και στη θέση κλήθηκε το αναπληρωματικό μέλος, Θωμάς Ηλιάδης

Ο Πρόεδρος Εμμανουήλ Τσέπελης, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής και αφού εισηγήθηκε το 5^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης έθεσε υπόψη των μελών την αριθμ.πρωτ.31627/20-11-2019 εισήγηση της Νομικής Υπηρεσίας, η οποία έχει ως εξής:

«Δυνάμει της με αριθμό 691/2019 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Κομοτηνής, η οποία μας επιδόθηκε στις 6-11-2019, έγινε δεκτή η από 7-6-2013 αγωγή του Ισαάκ Σαββίδη του Ιππόλυτου και αναγνωρίστηκε η υποχρέωση του Δήμου Ξάνθης να καταβάλλει στον ενάγοντα το ποσό των 4.960 ευρώ νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής, που αφορούσε προνοιακά επιδόματα παρελθόντων ετών.

Επειδή λόγω ποσού της διαφοράς η άσκηση έφεσης είναι ανεπίτρεπτη δυνάμει των διατάξεων του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Άρθρο 92), όπως ισχύει σήμερα, όπου ορίζεται ότι: 1. Σε έφεση υπόκεινται οι αποφάσεις που εκδίδονται σε πρώτο βαθμό. 2."Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν σε χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενο τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το ανωτέρω όριο ορίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ. "Το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το αμφισβητούμενο με την έφεση ποσό.» Αν αντικείμενο της διαφοράς είναι περισσότερα αυτοτελή και διακεκριμένα μεταξύ τους ποσά, το εκκλητό κρίνεται χωριστά ως προς καθένα από τα ποσά αυτά. Σε περίπτωση αντικειμενικής σώρευσης ένδικων βοηθημάτων, συναφείας προσβαλλόμενων πράξεων ή παραλείψεων ή ομοδικίας, το αντικείμενο της διαφοράς κρίνεται χωριστά ως προς κάθε ένδικο βοήθημα, συναφή πράξη ή παράλειψη ή ομόδικο, εκτός αν, στην τελευταία περίπτωση, υπάρχει ενοχή σε ολόκληρο. 3. Ειδικώς, στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές εν γένει διαφορές, όταν από το νόμο προβλέπεται η από μέρους του φορολογουμένου υποβολή δήλωσης πριν από την έκδοση της σχετικής πράξης, ως αντικείμενο της διαφοράς θεωρείται, για μεν τη Διοίκηση η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που ορίστηκε με την πράξη και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, για δε το φορολογούμενο η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, για δε το φορολογούμενο η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση. 4. Επιτρέπεται πάντοτε να ασκηθεί έφεση : α) για έλλειψη δικαιοδοσίας ή Αρμοδιότητας του δικαστηρίου που εξέδωσε την Απόφαση, ή β) για μη νόμιμη συγκρότηση ή σύνθεσή του, ή γ) αν η διαφορά έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή, ή δ) αν πρόκειται για φορολογική διαφορά με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας, η οποία δεν καλύπτεται με συμψηφισμό του συνολικού εισοδήματος που προσδιορίστηκε με την πρωτόδικη Απόφαση, αλλά είναι εκπεστέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, από το φορολογητέο εισόδημα επόμενων οικονομικά ετών, εφόσον το ποσό της εκπεστέας κατά τον τρόπο αυτόν ζημίας υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ."ε) αν πρόκειται για την επιβολή προστίμων για παράβαση διατάξεων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, εφόσον προβάλλεται από τον διάδικο και προκύπτει, κατά τρόπο συγκεκριμένο, ότι η επίλυση της διαφοράς έχει για αυτόν ευρύτερες οικονομικές επιπτώσεις" «στ) αν η προσβαλλόμενη απόφαση έρχεται σε αντίθεση με απόφαση άλλου δικαστηρίου που επιλύει υπόθεση φορολογικού αντικείμενου εκ κληρονομίας η οποία στηρίζεται στην ίδια νομική και πραγματική βάση ακόμη και για διαφορετικό διάδικο.».

5. Τα ποσά που αναφέρονται στην παρ. 2 μπορούν να αναπροσαρμόζονται με προεδρικά διατάγματα, τα οποία εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Επειδή όμως ούτε άσκηση αναίρεσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας χωρεί διότι σύμφωνα με το άρθρο 53 του Π.Δ. 18/1989, όπως ισχύει σήμερα, ορίζονται τα εξής: « 1. Η αίτηση αναίρεσεως ασκείται κατά αποφάσεων που εκδίδονται είτε σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, είτε τελεσιδίκως κατ' έφεση, αναθεώρηση ή αναψηλάφηση. Η αίτηση από μεν τον ιδιώτη διάδικο (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών που αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης σε αυτόν, από δε τη διάδικο διοικητική αρχή ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή από τον προϊστάμενό τους υπουργό, εφόσον δε ορίζεται διαφορετικά, μέσα σε εξήντα ημέρες από τη χρονολογία δημοσίευσης της απόφασεως.....2...3. Η αίτηση αναίρεσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης απόφασεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Το απαράδεκτο του προηγούμενου εδαφίου καλύπτεται, εάν μέχρι την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης περιέλθει εγγράφως σε γνώση του δικαστηρίου με πρωτοβουλία του διαδίκου, ακόμη και αν δεν γίνεται επίκλησή της στο εισαγωγικό δικόγραφο, απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, που είναι αντίθετη προς την προσβαλλόμενη απόφαση. 4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναίρεσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ, εκτός αν προσβάλλονται αποφάσεις που εκδίδονται επί προσφυγών ουσίας, εφόσον αφορούν περιοδικές παροχές ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε σύνταξη ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε εφάπαξ παροχή και τον καθορισμό του ύψους της. Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, το όριο αυτό ορίζεται στις διακόσιες χιλιάδες ευρώ. Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας.....5...6...».

Κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, προκειμένου να κριθεί παραδεκτή αίτηση αναίρεσεως, απαιτείται η συνδρομή των προϋποθέσεων και των δύο παραγράφων, ήτοι και του ελαχίστου ποσού της διαφοράς και των ειδικότερων προϋποθέσεων της παραγράφου 3 (βλ. ΣτΕ 1873/2012 επταμ. κ.ά.).

Για όλα τα παραπάνω εισηγούμαι και γνωμοδοτώ να μην ασκηθεί κανένα από τα παραπάνω ένδικα μέσα διότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του παραδεκτού για την άσκησή τους και εφόσον ασκηθούν θα απορριφθούν ως απαράδεκτα.

Συνημμένα σας προσκομίζω την με αριθμό 691/2019 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Κομοτηνής».

Τέλος ο Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να αποφασίσουν σχετικά.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ύστερα από διαλογική συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων έχοντας υπόψη την εν λόγω εισήγηση,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Τη μη άσκηση έφεσης κατά τής με αριθμό 691/2019 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Κομοτηνής για τους λόγους που αναφέρονται στην εν λόγω εισήγηση.

.....
Συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε όπως ακολουθεί.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο Πρόεδρος
Εμμανουήλ Τσέπελης
(υπογραφή)

Τα μέλη
(Ακολουθούν υπογραφές)

Ακριβές απόσπασμα
Ξάνθη, 28-11-2019
Με εντολή Δημάρχου
Η Γραμματέας της Οικονομικής Επιτροπής
Μαρία Άννα Ανδρέου